

WHICH
SIDE

THIS MACHINE KILLS FASCISTS

ARE
YOU
ON

?

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ & ΤΑΞΙΚΕΣ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ "ΜΑΥΡΗ" ΜΟΥΣΙΚΗ

Η μπροσούρα αυτή εκδόθηκε σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων, για τις ανάγκες της εκδήλωσης "**Which side are you on?**", ένα αφιέρωμα στη «μαύρη» μουσική, που έγινε στην κατάληψη Παπουτσάδικο στις 08/6/2012, στα πλαίσια του ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟΥ.

Η μπροσούρα αυτή είναι μια μικρή αναδρομή στην ιστορία και την ταυτότητα της «μαύρης» μουσικής, μέσα από στίχους (πρωτότυπους και μεταφρασμένους), βασικά ιστορικά στοιχεία και μικρά κείμενα της ομάδας του Παρασκευαστήριου.

Την μπροσούρα μπορείς να την βρεις σε ηλεκτρονική μορφή στην ιστοσελίδα: www.papoutsadiko.espinblogs.net

* τα περί πνευματικών δικαιωμάτων μας είναι παντελώς αδιάφορα / το υλικό μπορεί να χρησιμοποιηθεί για μη εμπορικούς σκοπούς

δυο θόγια...

Όταν είσαι σκλάβος ή καταπιεσμένος, αναγκάζεσαι να επιβιώνεις με τα λίγα, οι πολυτέλειες είναι περιττές. Ο χτύπος της καρδιάς δίνει τον ρυθμό, η φαντασία αφουγκράζεται το περιβάλλον διαλέγοντας ήχους, και η ζωή είναι η ιστορία που αφηγείσαι. Έτσι απλά, χωρίς επίχρυσα περιτυλίγματα ωραιοποίησης .

Όταν είσαι σκλάβος ή καταπιεσμένος, τα ένστικτα οξύνονται, αναγκάζεσαι να διασκεδάζεις ακόμα και στις χειρότερες συνθήκες, τραγουδάς τις λύπες και τις χαρές σου, όσο μικρές ή μεγάλες και αν είναι. Όταν είσαι χαρούμενος ουρλιάζεις ξέφρενα, ζεις την σπανιότητα του συναισθήματος, όταν είσαι λυπημένος τραγουδάς μονότονα, περιμένοντας ένα ξέσπασμα άγριας ξεγνοιασιάς.

Όταν είσαι σκλάβος ή καταπιεσμένος. παίζεις κυρίως μπάσες νότες καθώς αυτές δεν αντηχούν στους τοίχους του κελιού σου, δεν ξυπνούν τους δεσμοφύλακες, χορεύεις με αλυσίδες στα πόδια και αν αναγκάζεσαι να το κάνεις αυτό καμπουριάζοντας, καθώς τα δεσμά δεν σου επιτρέπουν να σταθείς.

Στην Ελλάδα το ονομάζουν ρεμπέτικο, στην αμερική το λένε μαύρη μουσική, όχι εξαιτίας του χρώματος της επιδερμίδας αυτών που την τραγουδούν, αλλά για το αίμα που χύθηκε πολεμώντας ενάντια σε αυτούς που θέλουν να ζουν από τη δουλειά των άλλων.

Ένα κομμάτι γραμμένο για τους ανθρακωρύχους και τη ζοφερή τους πραγματικότητα. Αμέτρητα εργατικά ατυχήματα και νεκροί εργάτες, άθλιες και άγριες συνθήκες δουλειάς, πνευμονοπάθειες και φτώχεια. Και σα να μην έφταναν αυτά, οι κοινότητες των ανθρακωρύχων ανήκαν εξολοκλήρου στην εταιρία – συμπεριλαμβανομένων των μαγαζιών, η οποία μέσω αυτών λήστευε και βύθιζε στα χρέη τους ανθρακωρύχους και τις οικογένειές τους, κρατώντας τους για πάντα δέσμιους της... αν και χωρίς σιδερένια δεσμά...

«Δεν γράφω ό,τι μου κατεβαίνει. Τα μπλουζ δεν είναι όνειρο. Τα μπλουζ είναι αλήθεια. Δε μπορώ να γράψω για κάτι που δεν το 'χω δει ή δεν το 'χω ζήσει.»

Brownie McGhee

SAMPLING

Η μαύρη μουσική και τα υποείδη της, όχι μόνο έχουν επηρεάσει πολλά άλλα είδη μουσικής, αλλά είναι ένα ίσως από τα κυριότερα πεδία ανεύρεσης πρωτογενούς υλικού για την δημιουργία μουσικής με τη μέθοδο του sampling. Το sampling είναι η αποκοπή ενός μέρους μιας ηχογράφησης και η επαναχρησιμοποίησή του για τη δημιουργία ενός άλλου κομματιού βασισμένου στην επεξεργασία και την επανάληψή του αρχικού δείγματος.

*Some people say a man is made outta mud
A poor man's made outta muscle and blood
Muscle and blood and skin and bones
A mind that's a-weak and a back that's strong*

*You load sixteen tons, what do you get
Another day older and deeper in debt
Saint Peter don't you call me 'cause I can't go
I owe my soul to the company store*

*I was born one mornin' when the sun didn't shine
I picked up my shovel and I walked to the mine
I loaded sixteen tons of number nine coal
And the straw boss said "Well, a-bless my soul"*

You load sixteen tons, what do you get...

*I was born one mornin', it was drizzlin' rain
Fightin' and trouble are my middle name
I was raised in the canebrake by an ol' mama lion
Cain't no-a high-toned woman make me walk the line*

You load sixteen tons, what do you get...

*If you see me comin', better step aside
A lotta men didn't, a lotta men died
One fist of iron, the other of steel
If the right one don't a-get you
Then the left one will*

You load sixteen tons, what do you get...

*Λένε πως ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος από λάσπη
Ο φτωχός άνθρωπος είναι φτιαγμένος από μυς και αίμα
Μυς και αίμα και δέρμα και κόκαλα
Μυαλό αδύναμο και πλάτη δυνατή*

*Φορτώνεσαι 16 τόνους, και τι παίρνεις
Άλλη μια μέρα στην πλάτη και στο χρέος σου
Άγιε Πέτρο μη με καλέσεις γιατί δε μπορώ να έρθω
Χρωστάω την ψυχή μου στο μαγαζί της εταιρίας*

*Γεννήθηκα ένα πρωινό που ο ήλιος δεν έλαμπε
Πήρα το φτυάρι μου και πήγα στο ορυχείο
Φορτώθηκα 16 τόνους άνθρακα νούμερο εννιά
Και το αχυρένιο αφεντικό είπε "Ευλογημένη η ψυχή μου"*

Φορτώνεσαι 16 τόνους, και τι παίρνεις...

*Γεννήθηκα ένα πρωινό που ψιλόβρεχε
Αγώνας και μετελάς το μεσαίο μου όνομα
Μεγάλωσα στα ζαχαροκάλαμα από μια μάνα λιονταρίνα
Δε μπορεί καμιά αφεντικίνα να με θάλει στη γραμμή*

Φορτώνεσαι 16 τόνους, και τι παίρνεις...

*Αν με δεις να έρχομαι, καλύτερα κάνε στην άκρη
Πολλοί δεν το έκαναν, πολλοί πέθαναν
Μια γροθιά σίδερο, η άλλη από ατσάλι
Αν δε σε πετύχει η δεξιά
Θα σε πετύχει η αριστερή*

Φορτώνεσαι 16 τόνους, και τι παίρνεις...

Το 16 tons συμπληρώστηκε από Funki Porcini στο τραγούδι 16 Megatons

"Οι νέγροι του Νότου

τραγουδούσαν σχεδόν για τα πάντα. Για τα τρένα τα ατμόπλοια, τα άγρια αφεντικά, τα πεισματάρικα μουλάρια – τα πάντα ήταν θέματα για τα τραγούδια τους.

Συνοδεύουν τους εαυτούς τους με οτιδήποτε μπορεί να βγάλει μουσικό ήχο ή ρυθμό, από φουσαρμόνικα μέχρι τον τρίφτη για τα ρούχα".

W.C. Handy

Work Song

Τα τραγούδια της δουλειάς αποτελούν ένα μεγάλο κομμάτι και βάση της μαύρης μουσικής. Είναι τραγούδια «διαλεκτικά» - δηλαδή σε μορφή ερώτησης & απάντησης, και τραγουδιόνταν όχι μόνο για να τονώσουν το ρυθμό της δουλειάς, αλλά και το ηθικό, ενώ πολλές φορές χρησιμοποιούνταν με κωδικό τρόπο. Τραγουδιόνταν στα χωράφια, στους σιδηρόδρομους, στα καράβια από τους κωπηλάτες, στα καταναγκαστικά έργα (όπως και το τραγούδι που ακολουθεί). Παρόλη την πρακτική τους αξία, τα τραγούδια της δουλειάς αντικατοπτρίζουν και μια κουλτούρα συνεργασίας και αλληλεγγύης, σύμφωνα με την οποία κανείς δεν αντιμετώπιζε μόνος του το ψυχικό βάρος της οποιασδήποτε «δουλειάς».

Breaking rocks out here on the chain gang
Breaking rocks and serving my time
Breaking rocks out here on the chain gang
Because they done convicted me of crime

Hold it steady right there while I hit it
Well I reckon that ought to get it
Been working and working
But I still got so terribly far to go

I committed crime Lord I needed
Crime of being hungry and poor
I left the grocery store man bleeding (breathing?)
When they caught me robbing his store

Hold it steady right there while I hit it...

I heard the judge say five years
On chain-gang you gonna go
I heard the judge say five years labor
I heard my old man scream "Lordy, no!"

Hold it right there while I hit it...

Gonna see my sweet honey bee
Gonna break this chain off to run
Gonna lay down somewhere shady
Lord I sure am hot in the sun

Hold it right there while I hit it...

Σπάω πέτρες εδώ έξω στους αλυσοδεμένους
Σπάω πέτρες και εκτίω την ποινή μου
Σπάω πέτρες εδώ έξω στους αλυσοδεμένους
Γιατί με καταδίκασαν για έγκλημα

Κράτα τες σταθερά καθώς τις χτυπάω
Νομίζω έτσι θα γίνει δουλειά
Δουλεύω και δουλεύω
Αλλά έχουν μείνει τόσες πολλές ακόμα

Έκανα έγκλημα Κύριε ήμουν στην ανάγκη
Έγκλημα να είμαι πεινασμένος και φτωχός
Άφησα τον μπακάλη στα αίματα (ανέπνεε;)
Όταν με έπιασαν να κλέβω το μαγαζί του

Κράτα τες σταθερά καθώς τις χτυπάω...

Άκουσα τον δικαστή να λέει πέντε χρόνια
Στη σειρά με τις αλυσίδες θα πας
Άκουσα τον δικαστή να λέει πέντε χρόνια καταναγκαστικά έργα
Άκουσα τον πατέρα μου να φωνάζει «Όχι, θεούλη μου!»

Κράτα τες σταθερά καθώς τις χτυπάω...

Θα δω τη γλυκιά μου μελισσούλα
Θα σπάσω αυτή την αλυσίδα και θα τρέξω
Θα ξαπλώσω κάπου σκιερά
Κύριε έχω καεί εδώ στον ήλιο

Κράτα τες σταθερά καθώς τις χτυπάω...

To Work Song συμπληρώστηκε από Styles P στο τραγούδι Rocks out here

Which side are you on?

Τραγούδι του 1931, αν και πολλοί το γνωρίζουν από μεταγενέστερες εκτελέσεις – και οι περισσότεροι από διαφήμιση (ο καπιταλισμός καταπίνει και διαστρέφει τα πάντα). Εργατικό τραγούδι ενάντια στα αφεντικά, γραμμένο από την Florence Reese, γυναίκα συνδικαλιστή μεταλλωρύχου, όταν μπράβοι της εταιρίας εισέβαλαν στο σπίτι της προσπαθώντας να εκφοβίσουν αυτή και την οικογένειά της, εξαιτίας του μακρόχρονου και βίαιου αγώνα των εργατών ενάντια στην εταιρία

*«Εκείνοι που δεν ήξεραν
μουσική, έπαιζαν τα
καλύτερα μπλουζ. Εγώ
πάντως δεν θέλω στην
ορχήστρα μου
σπουδαγμένους
μουσικούς.»*

Alberta Hunter

*Come all you good workers
Good news to you I'll tell
Of how the good old union
Has come in here to dwell*

*Which side are you on boys?
Which side are you on?*

*My daddy was a miner
He's now in the air and sun
He'll be with you fellow workers
Until the battle's won*

Which side are you on boys?...

*They say in Harlan County
There are no neutrals there
You'll either be a union man
Or a thug for J. H. Claire*

Which side are you on boys?...

*Oh workers can you stand it?
Oh tell me how you can
Will you be a lousy scab
Or will you be a man?*

Which side are you on boys?...

*Don't scab for the bosses
Don't listen to their lies
Poor folks ain't got a chance
Unless they organize*

Which side are you on boys?...

*Ελάτε όλοι οι εργάτες
Έχω καλά νέα να σας πω
Για το πώς το καλό παλιό σωματείο
Ήρθε για να εγκατασταθεί εδώ*

*Με ποια πλευρά είστε παιδιά;
Με ποια πλευρά είστε;*

*Ο πατέρας μου ήταν μεταλλωρύχος
Τώρα κάθεται στον αέρα και τον ήλιο
Θα είναι μαζί σας σύντροφοι εργάτες
Μέχρι να κερδηθεί η μάχη*

Με ποια πλευρά είστε παιδιά;...

*Λένε ότι στην επαρχία Χάρλαν
Δεν υπάρχουν ουδέτεροι εκεί
Ή θα είσαι στο σωματείο
Ή θα είσαι μπράβος του J.H.Claire*

Με ποια πλευρά είστε παιδιά;...

*Εργάτες μπορείτε να το ανεχτείτε;
Πείτε μου πώς μπορείτε
Θες να είσαι ένας άθλιος απεργοσπάστης
Ή να είσαι άντρας;*

Με ποια πλευρά είστε παιδιά;...

*Μη σπάτε την απεργία για τ' αφεντικά
Μην ακούτε τα ψέματά τους
Οι φτωχοί δεν έχουν καμιά ελπίδα
Αν δεν οργανωθούν*

Με ποια πλευρά είστε παιδιά;...

Strange fruit

«Πήγα σ' ένα μέρος όπου επρόκειτο να παίξουμε και δε μ' άφηναν ούτε να μπω μέσα. Είναι μόνο για λευκούς, μου είπαν. Τη στιγμή που τ' όνομά μου ήταν γραμμένο απ' έξω: Roy "Little Jazz" Eldridge. Μπήκα τελικά κι έβγαλα το πρώτο μέρος προσπαθώντας να μη βάλω τα κλάματα, ενώ δάκρυα έτρεχαν από τα μάγουλά μου. Όταν τέλειωσα, πήγα στα καμαρίνια, κάθισα σε μια γωνιά κι έβαλα τα κλάματα, λέγοντας στον εαυτό μου, τι διάολο ήθελα και ήρθα αφού ήξερα τι θα συνέβαινε.»

Roy Eldridge,
(ορκίστηκε να μην ξαναπαίξει σε ορχήστρα λευκών)

Ένα από τα πιο γνωστά (τουλάχιστον στην Αμερική) τραγούδια διαμαρτυρίας, που μιλάει ωμά και περιγραφικά για τα λυντσαρίσματα των μαύρων στις περιοχές κυρίως του Νότου. Κατεχοχόν αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό τραγούδι, χρησιμοποιήθηκε για πολλές δεκαετίες στον αγώνα για τα πολιτικά δικαιώματα και την ελευθερία των μαύρων, ξεμπροστιάζοντας τον ρατσισμό στην αμερικάνικη κοινωνία. Το τραγούδι λογοκρίθηκε και κατά καιρούς απαγορεύτηκε, ενώ ο δημιουργός του (ένας Εβραίος δάσκαλος από το Μπρονξ) διώχθηκε ως διαφθορέας των νέων.

*Southern trees bear a strange fruit,
Blood on the leaves and blood at the root,
Black body swinging in the Southern breeze,
Strange fruit hanging from the poplar trees.*

*Pastoral scene of the gallant South,
The bulging eyes and the twisted mouth,
Scent of magnolia sweet and fresh,
And the sudden smell of burning flesh!*

*Here is a fruit for the crows to pluck,
For the rain to gather, for the wind to suck,
For the sun to rot, for a tree to drop,
Here is a strange and bitter crop.*

*Τα Νότια δέντρα φέρουν ένα παράξενο φρούτο
Αίμα στα φύλλα και αίμα στη ρίζα
Μαύρα κορμιά αιωρούνται στο νότιο αεράκι
Παράξενα φρούτα κρέμονται από τις λεύκες*

*Βουκολική σκηνή του γενναίου Νότου
Τα διογκωμένα μάτια και το στριμμένο στόμα
Άρωμα μανόλιας γλυκό και φρέσκο
Και η ξαφνική οσμή της καιγόμενης σάρκας!*

*Εδώ υπάρχει ένα φρούτο για να τσιμπήσουν τα κοράκια
Να το συλλέξει η βροχή, να το ρουφήξει ο αέρας
Να το σαπίσει ο ήλιος, να το ρίξει ένα δέντρο
Εδώ υπάρχει μια παράξενη και πικρή σοδιά*

House of the rising sun

Το House of the rising sun, ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα κομμάτια της παγκόσμιας μουσικής, είναι στην πραγματικότητα ένα παραδοσιακό λαϊκό τραγούδι που περιγράφει τη ζωή μιας γυναίκας, η οποία ήταν πόρνη ή φυλακισμένη στη Νέα Ορλεάνη. Το κτίριο στο οποίο αναφέρεται το τραγούδι ήταν πραγματικό (προφανώς ήταν είτε μπουρδέλο, είτε γυναικεία φυλακή) και η φήμη του στην περιοχή ήταν σίγουρα μεγάλη, όποια κι αν ήταν η χρήση του. Σε οποιαδήποτε περίπτωση, το τραγούδι μιλάει για μια τροπή που έπαιρνε η ζωή πολλών μαύρων γυναικών στις φτωχές περιοχές, μια ζωή σίγουρα όχι ελεύθερη.

*"Μπορείς να
παίζεις
μουσική και μ'
ένα κορδόνι
παπουτσιών
αν είσαι
αληθινός.*

John Coldrane

*There is a house in New Orleans
They call the Rising Sun
And it's been the ruin of many a poor boy
And God I know I'm one*

*My mother was a tailor
She sewed my new bluejeans
My father was a gambler man
Down in New Orleans*

*Now the only thing a gambler needs
Is a suitcase and trunk
And the only time he's satisfied
Is when he's on a drunk*

*Oh mother tell your children
Not to do what I have done
Spend your lives in sin and misery
In the House of the Rising Sun*

*Well, I got one foot on the platform
The other foot on the train
I'm goin' back to New Orleans
To wear that ball and chain*

*Well, there is a house in New Orleans
They call the Rising Sun
And it's been the ruin of many a poor boy
And God I know I'm one*

*Υπάρχει ένα σπίτι στη Νέα Ορλεάνη
Το λένε ο Ανατέλλων Ήλιος
Και υπήρξε η καταστροφή πολλών
Και ξέρω πως είμαι ένας απ' αυτούς*

*Η μητέρα μου ήταν ράφτρα
Έραψε το καινούριο μου μπλουτζίν
Ο πατέρας μου ήταν τζογαδόρος
Κάτω στη Νέα Ορλεάνη*

*Τώρα, το μόνο που χρειάζεται ένας τζογαδόρος
Είναι μια βαλίτσα και ένα πορτ-μπαγκάζ
Και η μόνη στιγμή που είναι ικανοποιημένος
Είναι όταν είναι μεθυσμένος*

*Μητέρα πες στα παιδιά σου
Να μην κάνουν ό,τι έκανα εγώ
Να μην ζοδεύουν τις ζωές τους στην αμαρτία και τη μιζέρια
Στο Σπίτι του Ανατέλλοντος Ηλίου*

*Λοιπόν, έχω το ένα πόδι στην πλατφόρμα
Το άλλο στο τρένο
Γυρίζω πίσω στη Νέα Ορλεάνη
Να φορέσω εκείνη τη μπάλα με την αλυσίδα*

*Λοιπόν, υπάρχει ένα σπίτι στη Νέα Ορλεάνη
Το λένε ο Ανατέλλων Ήλιος
Και υπήρξε η καταστροφή πολλών
Και ξέρω πως είμαι ένας απ' αυτούς*

To House of the rising sun σμηνδωρίστηκε από Guru στο τραγούδι Lost and found

Johnny B. Goode

Το τραγούδι μιλάει για ένα αγόρι που παίζει μουσική «σα να χτυπάει ένα κουδούνι» και που μια μέρα ίσως γίνει διάσημος. Γραμμένο από τον Berry, το Johnny B. Goode είναι αρκετά αυτοβιογραφικό, και αντικατοπτρίζει τη ζωή των μαύρων μουσικών. Στο τραγούδι, ο στίχος “colored boy” μετατράπηκε σε “country boy” ώστε να γίνει το τραγούδι πιο «ραδιοφωνικό» και αποδεκτό.

*"Φίλε αν είναι να
ρωτάς δε θα
μάθεις ποτέ.»*

Lewis Armstrong

*Deep down Louisiana close to New Orleans
Way back up in the woods among the evergreens
There stood a log cabin made of earth and wood
Where lived a colored boy named Johnny B. Goode
Who never ever learned to read or write so well
But he could play the guitar just like a ringing a bell*

*Go go, go Johnny go (x4)
Johnny B. Goode*

*He used to carry his guitar in a gunny sack
Go sit beneath the tree by the railroad track
Oh, the engineers would see him sitting in the shade
Strumming with the rhythm that the drivers made
People passing by they would stop and say
Oh my that little colored boy could play*

*Go go, go Johnny go (x4)
Johnny B. Goode*

*His mother told him "Someday you will be a man,
And you will be the leader of a big old band.
Many people coming from miles around
To hear you play your music when the sun go down
Maybe someday your name will be in lights
Saying Johnny B. Goode tonight."*

*Go go, go Johnny go (x4)
Johnny B. Goode*

*Βαθιά μέσα στη Λουιζιάνα, κοντά στη Ν.Ορλεάνη
Βαθιά μέσα στα δάση τα αειθαλή
Εκεί έστεκε μια παράγκα από λάσπη και ξύλο
Όπου ζούσε ένα μαύρο αγόρι ο Johnny B. Goode
Που ποτέ δεν έμαθε να διαβάζει ή να γράφει καλά
Αλλά μπορούσε να παίζει την κιθάρα όπως ένα κουδούνι*

*Συνήθιζε να κουβαλάει την κιθάρα του σε σάκο από λινάτσα
Καθόταν κάτω απ' το δέντρο στις γραμμές του τρένου
Οι μηχανικοί τον έβλεπαν να κάθεται στη σκιά
Γρατζουνώντας με το ρυθμό των οδηγών
Οι περαστικοί σταματούσαν κι έλεγαν
Αυτό το μαύρο αγόρι μπορεί και παίζει καλά*

*Η μητέρα του του είπε «Μια μέρα θα γίνεις άντρας
Και θα είσαι αρχηγός μιας μεγάλης μπάντας
Πολλοί θα έρχονται από μίλια μακριά
Να σε ακούσουν να παίζεις μουσική το σουρούπο
Ίσως μια μέρα το όνομά σου να μπει στις ταμπέλες
Λέγοντας σήμερα ο Johnny B. Goode»*

Το Johnny B. Goode σκηνοθετήθηκε από L.L. Cool J στο τραγούδι Go cut creator go

Billie Holiday

Η "Billie Holiday" των Μιηοζ & Σαμπαγο, κυλά σα noir μελωδία. Η τρομπέτα έχει μια ιστορία να πει και τα ντραμς μετράνε το χρόνο που κυλάει αλύπητα. Η ιστορία των μπλουζ φωτίζεται μέσα από τη ζωή μιας από τις πιο γνωστές γυναίκες ερμηνεύτριες, που, μαζί με τα μαύρα αδέρφια της, και μέσα στη ρατσιστική Λευκή

Αμερική συνέθεσαν (και σίγουρα ακόμα συνθέτουν) την πλούσια κουλτούρα των από κάτω. Συγκινητικό; Ίσως. Ελπιδοφόρο; Μπορεί. Σίγουρα πάντως πρόκειται για μια ιστορία σκληρή μέσα στη δίνη σκληρών καιρών.

ΜΙΚΡΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

- Η μαύρη μουσική ήταν η κύρια μορφή έκφρασης του πιο υποτιμημένου κομματιού της εργατικής τάξης της αμερικής. Των μαύρων εργατών και εργατριών. Αυτών που με το αίμα τους χτίστηκε το μεγαλύτερο μέρος της οικονομίας της Αμερικής.
- Η ρίζες της προέρχονται από τα λεγόμενα τραγούδια της δουλειάς που τραγούδαγαν οι μαύροι αφρικανοί σκλάβοι για να εμψυχθούν και να διαμαρτυρηθούν με έμμεσο τρόπο για της συνθήκες που βίωνανε.
- Μετά την απελευθέρωση των σκλάβων η συνήθεια αυτή συνεχίστηκε από τους μαύρους εργάτες και εργάτριες. Άλλωστε ο ρατσισμός ποτέ δεν εξαλείφτηκε.
- Τα πρώτα μπλουζ ήταν ένα μείγμα αφρικάνικης μουσικής, ευρωπαϊκών μπαλάντων και λαϊκών τραγουδιών.
- Η μορφή των μπλουζ, δηλαδή μετά από κάθε στίχο να υπάρχει και ένα σόλο κιθάρας, προέρχεται από την αφρικάνικη παράδοση που ήθελε τα τραγούδια να έχουν μορφή ερώτησης-απόκρισης (call-and-response) (δηλαδή ένας τραγουδάει και χορωδιακά οι άλλοι είτε επαναλαμβάνουν τον στίχο, είτε απαντάνε, αλλά η απόκριση αντικαταστήθηκε από το σόλο).
- Τα (Mississippi) Delta blues ήταν ένα παραδοσιακό είδος που το χαρακτήριζαν η χαλαρότητα αλλά και τα παθιασμένα φωνητικά, συνοδευόμενα από slide κιθάρα
- Ένα άλλο είδος μαύρης μουσικής, η τζαζ, γεννήθηκε στην Νέα Ορλεάνη την δεκαετία του 1890.
- Η τζαζ πήρε τα χαρακτηριστικά της από το ότι οι μουσικοί της πρώτης τζαζ μπάντας δε ξέρανε να διαβάζουν μουσική και έτσι αυτοσχεδίαζανε ατέλειωτες ώρες
- Οι περισσότεροι μουσικοί, είτε έφτιαχναν μόνοι τους τα όργανα τους, είτε τα αγόραζαν ενέχυρα. Ο Baby Dodds ένας από τους καλύτερους ντράμερ της εποχής του έφτιαξε την ντραμς του από τενεκέδες και μπαγκέτες από ξυλοπόδαρα.
- Αφού ξέσπασε η μεγάλη οικονομική κρίση του 30', μαύροι καλλιτέχνες από τη Νέα Ορλεάνη και το Σικάγο μετακινήθηκαν στην Νέα Υόρκη για μια καλύτερη τύχη. Εκεί γεννήθηκε η μουσική Big Band.

Διαβάστε :

- Jose Munoz & Carlos Sampayo

Billie Holiday

Εκδόσεις Σαγκάη

Οκτώβρης 2011

- **IT RULES OK!**

μια σύντομη ξενάγηση στην ιστορία των djs

και της χορευτικής μουσικής στις ΗΠΑ

(η εφεύρεση του rock 'n' roll - οι μαύροι djs - disco - hip hop - καραϊβική - house)

Αποσπάσματα - απόδοση από το βιβλίο "DJ CULTURE" του Ulf Poschardt

[το βιβλίο συνοδεύεται από DVD]

Εκδόσεις αντισχολείο

Δεκέμβρης 2009

Δείτε :

Black Music in America - 1970's

<http://weirdovideo.com/wv68/content/black-music-america-1970s>

Ένα ντοκυμαντέρ που εξετάζει την συνεισφορά της «μαύρης» μουσικής της αμερικής στην παγκόσμια μουσική κληρονομιά και τη σχέση της με την ιδιαίτερη ιστορία των αφροαμερικανών.

Το «ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟ» είναι οι Παρασκευιάτικες συναντήσεις μας στο Παπουτσάδικο, που συνοδεύονται από μουσικές, βιντεοπροβολές, slideshow, εργαστήρια, θεματικές ενότητες, αυτομόρφωση, και ό,τι άλλο βρούμε ως αφορμή για να συναντηθούμε και να συζητήσουμε. Τις ώρες του ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟΥ (δηλαδή 20:00-00:30) θα λειτουργεί και η δανειστική βιβλιοθήκη, το βιβλιοπωλείο κινηματικών εκδόσεων, και ο πάγκος με το έντυπο υλικό.

Η ομάδα του ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟΥ οργανώνει το περιεχόμενο των συναντήσεων αυτών, μέσα από εβδομαδιαία συνέλευση, κάθε Δευτέρα 18:00 – 19:30.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟ 03- ΙΟΥΝΗΣ 2012

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΗΡΙΟ
ΠΑΠΟΥΤΣΑΔΙΚΟ
ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Δαβάκη 20, Χαϊδάρι
papoutsadiko.espblogs.net